

år efter hans udskrivning påny med rette henvendelse til udvalget som angivet i stk. 1, kan det sociale udvalg bestemme, at pågældende skal anses med tvangsarbejde fra 3 måneder til 2 år. Nægter udvalget at foretage videre, kan den, som patienten ligger til byrde, politiet eller anden offentlig myndighed, hvis henvendelse ikke er taget til følge, forelægge sagen for de i stk. 2 nævnte myndigheder.“

Til § 321

(som ændret ved lov nr. 33 af 25. februar 1953).

I stk. 3, indføjes som nyt sidste punktum: „Amtet er dog, såfremt den indlagte har begæret sagen forelagt for retten i medfør af bestemmelsen i § 52, stk. 3, berettiget til at udsætte sin afgørelse, indtil der er faldet endelig dom i sagen.“

Bemærkninger til lovforslaget.

I Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1953 § 71, stk. 6, er det bestemt, at udenfor strafferetsplejen skal lovligheden af en frihedsberøvelse, der ikke er besluttet af en dømmende myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge, på begæring af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges de almindelige domstole eller anden dømmende myndighed til prøvelse. Nærmere regler herom skal fastsættes ved lov.

Nærværende lovforslag, der er udarbejdet efter indstilling af det af arbejds- og socialministeriet nedsatte udvalg vedrørende forsorgen for de i forsorgslovens kapitler XXIV—XXVII omhandlede personer, tilsigter at gennemføre de ændringer i forsorgsloven, der er nødvendige for at sikre en domstolsrekurs i tilfælde, hvor en person tvangsmæssigt anbringes eller tilbageholdes på anstalt i medfør af reglerne i kapitlerne XV eller XXV—XXVII, i henhold til § 30, stk. 4, jfr. § 45, stk. 3, eller som disciplinærstraf i henhold til § 43, stk. 2.

Med hensyn til reglerne om børns anbringelse under børneforsorg henvises til det samtidig foretagne forslag til lov om midlertidige ændringer i lov om offentlig forsorg (om adgang til domstolsoprøvelse af beslutninger om inddragelse under børneforsorg m. v.).

For så vidt angår afsoning af underholdsbidrag, der er pålagt i henhold til forsorgsloven eller forskudsvis udbetalt af det offentlige i henhold til lovens kapitel XV, gælder ifølge lovens § 14, stk. 1, jfr. § 200, stk. 2, reglerne i lov nr. 133 af 7. maj 1937 om inddrivelse og sikring af underholdsbidrag, på hvilke reglerne om domstolsrekurs i retsplejelovens kapitel 43 a ligeledes finder anvendelse.

Til § 50.

Når der indføres regler om, at beslutninger om anbringelse på arbejdsanstalt m. v. kan begæres fore-

lagt domstolene til prøvelse, vil det være unødvendigt og u hensigtsmæssigt at opretholde adgangen til at indanke de heromhandlede sager for højere administrative myndigheder (amtmanden og socialministeren). Opretholdelse af et dobbelt sæt rekursregler ville bevirke, at der ofte kan hengå urimelig lang tid, inden sagen er endelig afgjort; hertil kommer, at de fornødne bevisligheder i almindelighed må antages lettest og hurtigst at kunne tilvejebringes gennem domstolsbehandlingen. Under hensyn hertil foreslås det til forsorgslovens § 50, stk. 1 som nyt 3. punktum at føje en bestemmelse om, at de heromhandlede afgørelser ikke skal kunne påankes ad administrativ vej. Heraf følger dog ikke, at de sociale udvalg vil være afskåret fra at forelægge tvivlsspørgsmål for de overordnede forsorgsmyndigheder, ligesom disse myndigheder i kraft af deres almindelige tilsynsmyndighed, jfr. forsorgslovens § 43, stk. 3, må kunne gribe ind, hvis de finder, at et udvalgt træffer afgørelser, der er i strid med loven.

Til § 52.

Reglerne om domstolsrekurs finder anvendelse i de tilfælde, hvor der af de sociale udvalg i medfør af de i indledningen nævnte lovbestemmelser er truffet beslutning om *tvangsmæssig* indlæggelse eller tilbageholdelse på de nævnte anstalter. Hvis udvalget i medfør af reglerne i forsorgslovens § 30, stk. 1 og 3, samt i de i § 30, stk. 4, omhandlede tilfælde, der ikke omfattes af reglen om tvangsindlæggelse i § 45, stk. 3, har *henvist* en trængende til at modtage hjælpen i form af indlæggelse på forsørgelsesanstalt m. v., gælder de almindelige ankerregler i forsorgslovens § 50; i disse tilfælde kan derfor den trængende, hvis han ikke ønsker at modtage hjælpen i form af stiftelsesforsorg, indbringe udvalgets skøn over forsørgelsesmåden for amtet og socialministeriet. Indbringelse for domstolene kan i disse tilfælde finde sted i de i § 52, sidste stk., jfr. grundlovens § 63 omhandlede tilfælde, hvor der